

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.362/2011/ 7.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd ügyvéd (.....) által képviselt felperes neve (.....) felperesnek a dr. Horváth György ügyvéd (.....) által képviselt(.....) alperes ellen taggyűlési határozat felülvizsgálata iránti perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 29-én kelt 26.G.41.959/2010/9. számú ítéletével szemben a felperes fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes 2011. január 4-ig 1.000.000 forint törzsbetéttel a 10.000.000 forint jegyzett tőkéjű alperesi társaság tagja volt, a társasági döntéshozatalban 10 szavazattal rendelkezett. A perbeli időszakban alperesnek továbbá 7.000.000 forint üzletrésszel és 70 szavazattal....., 1.000.000-1.000.000 forint üzletrésszel és 10-10 szavazattal a.....Kft. ésvoltak még tagjai.

Az alperes társasági szerződése szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele képviselve van, a taggyűlés határozatait a jelenlévő tagok egyszerű többségével hozza meg (11.3., 11.5. pont). A 11.6. pont kimondja, amennyiben a taggyűlés nem határozatképes, a taggyűlés és a megismételt taggyűlés között legalább három, legfeljebb tizenöt napnak kell eltelnie.

Alperes 2009. április 23-i taggyűlése döntött a 2008. évi beszámoló elfogadásáról (I. számú határozat), valamint a 2008. évi adózott eredményből 15.000.000 forint osztalék kifizetéséről (II. számú határozat).

A II. számú határozat a kifizetés határidejéről nem rendelkezett.

Felperes 2010. április 21-én és május 10-én kelt levelében alperes ügyvezetőjét a osztalék kifizetésére kérte.

Alperesi ügyvezető 2010. szeptember 16-án kelt, a „Döntés a korábban már taggyűlési határozattal megszavazott, de még ki nem fizetett osztalék kifizetésének elhalasztásáról” napirendi ponttal 2010. október 6-án 8 órára a társaság székhelyére összehívta a taggyűlést, ugyanezen nap 8 óra 30 percére a megismételt taggyűlést.

Az alperes „a 2010. október 06-án a társaság székhelyén megtartott taggyűléséről” taggyűlési jegyzőkönyvet vett fel. A jegyzőkönyv szerint jelen volttag, képviselő és a, mely tagotképviselet. A jegyzőkönyvtagnál azt rögzítette „a képviselő törzstőke (szavazati jog) mértéke 70 %, a-nél azt, hogy „a képviselő törzstőke (szavazati jog) mértéke 10%.”, továbbá megállapításra került, „a taggyűlés határozatképes.”

A taggyűlés I. számú határozatával úgy döntött, a megszavazott osztalék kifizetését határozatlan időre elnapolja. Indokolásként a határozat arra utal, a társaság ügyvezetője állásfoglalást kért a társaság hitelezőjétőla hitelező a 2010. október 4-én kelt levelében az osztalék kifizetéséhez nem járult hozzá.

Felperes 2010. november 2-án előterjesztett keresetében a Gt. 45.§ (1) bekezdése alapján a 2010. október 6-i I. számú taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését, alperes perköltségben marasztalását kérte. A határozatot alaki és tartalmi okokból is kifogásolta. Előadta, a taggyűlés jogsértően, a Gt. 142. § (3) bekezdésébe és a társasági szerződésbe ütközően került összehívásra, mivel a taggyűlés és a megismételt taggyűlés közötti időtartam csupán 30 perc. A nem szabályszerűen összehívott taggyűlés érvényes határozatot nem hozhat. Állította, a jegyzőkönyv a Gt. 146.§ (1) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg, jogellenes, mivel nem tartalmazza az egyes tagokat megillető, illetőleg a határozatokra leadott szavazatok és ellenszavazatok számát, nem tünteti fel a szavazástól esetlegesen tartózkodókat, abban részt nem vevőket. Azt sem rögzíti, a jegyzőkönyv taggyűlésről vagy megismételt taggyűlésről készült-e. Előadta továbbá, az időközi kifizetéseket követően 13.355.387 forint osztalékalap halmozódott fel, az őt megillető részt alperes felhívás ellenére sem fizette ki. Tekintve az osztalék kifizetésére a 2009. április 23-i taggyűlés határidőt nem állapított meg a teljesítés idejére, a Gt. 9.§ (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 280.§ (1) bekezdése irányadó, ezáltal követelése a felszólító levele folytán 2010. április 21-én lejárttá vált. A már esedékessé vált követelés megfizetésének elhalasztásáról a társaság és a tagok, mint a jogviszony alanyai a Ptk. 240.§ (1) bekezdése értelmében kizárólag

közös megegyezéssel dönthetnek. Ebből következően alperes nem volt jogosult egyoldalúan megváltoztatni a már lejárttá vált osztalék esedékességi időpontját, a határozat ezen okból is jogsértő. Aegyébiránt nem rendelkezhet az osztalék ki nem fizetéséről, mivel a jelenlegi hatályos szerződés megkötésére vele jóval az osztalék megfizetéséről szóló határozat meghozatalát követően került sor. Bejelentette, alperessel szemben az osztalék megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 11.G.41.550/2010. számon pert indított.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A perköltséget 75.000 forint+áfa összegű ügyvédi munkadíjban kérte megállapítani. Elsődlegesen vitatta felperes keresetösségi jogát arra hivatkozva, felperes 2011. január 4-én üzletrésztértékesítette, ezért keresetösségi joggal nem rendelkezik. Érdemben előadta, a taggyűlés határozatképes volt, azon felperesen és házastársán kívül valamennyi tag jelen volt, ezért a megismételt taggyűlés nem jöhet szóba. Nincs jelentősége annak, a leadott szavazatok száma nem szerepel a jegyzőkönyvben, mivel a határozati javaslatot mindkét jelenlévő tag megszavazta. Annak igazolására, a hitelezői érdekvédelem elsőbbséget élvez a tulajdonosi érdekekkel szemben, s helyesen döntöttek a már megszavazott osztalék kifizetésének elnapolásáról a hitelt folyósító pénzügyi intézet engedélyének hiányában, mellékelte a-vel 2010. október 1-jén megkötött, közjegyzői okiratba foglalt hitelszerződés kivonatát, melynek 5.1.2. pontja azt tartalmazza, a hitelfelvevő kötelezettséget vállal arra, hogy a bank előzetes engedélye nélkül osztalékot nem fizet, ellenkező esetben az súlyos szerződésszegésnek minősül.

Az elsőfokú bíróság 2011. április 29-én kelt 26.G.41.959/2010/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperest 62.500 forint (50.000 forint + áfa) perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában kifejtette, felperes a kereset előterjesztésének időpontjában alperes tagja volt, keresetösségi joggal rendelkezett, perindítási jogát az üzletrésze átruházásával sem veszítette el. A Gt.

142.§ (2)-(4) bekezdésére utalva rámutatott, nem vitásan a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, alperes a megismételt taggyűlést csak az eredeti taggyűlést követő legalább háromnapos időköz betartásával hívhatta volna össze. Ez a körülmény azonban a határozat jogszerűségét nem érintette, mivel a határozathozatalra nem megismételt taggyűlésen került sor. A jegyzőkönyv az időpontot ugyan nem tünteti fel, de arra tekintettel, a megjelent tagok a szavazatok 80 %-át képviselték, a taggyűlés határozatképes volt, e körülmény külön rögzítésre is került, tehát a határozatképtelenség esetére meghirdetett megismételt taggyűlés megtartásának szükségessége fel sem vetődhetett. A taggyűlési meghívó-határozatképes és megtartott taggyűléstől független - megismételt taggyűlésre vonatkozó helytelen adata a határozatképes taggyűlésen meghozott határozat jogszerűségét nem érintette, hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhatott. A Gt. 146.§ (1)-(2) bekezdése, a Gt. 20.§ (1) és (6) bekezdését értelmezve rámutatott, erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában a taggyűlési jegyzőkönyv Gt. 146.§-ában szabályozott tartalmi és alaki kellékei nem képezik a taggyűlési határozat érvényességének feltételeit. Amennyiben a kellő szavazattal történő döntéshozatal megállapítható, a jegyzőkönyv esetleges tartalmi fogyatéka önmagában nem vezethet a taggyűlési határozat jogsértő volta megállapításához. A Gt. 9.§ (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 207.§ (1) bekezdésében előírt értelmezési szabályok követésével a jegyzőkönyvből kiolvasható és egyértelműen megállapítható, hogy a megjelent tagok - tagi ellenszavazat, illetve tartózkodás kifejezett jegyzőkönyvi feltüntetése hiányában - közösen, egyhangú döntést hozva szavaztak a napirendről. Felperes a Ptk. 280.§ (1) és a 240.§ (1) bekezdésére is megalapozatlanul hivatkozott. A Gt. 141.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a beszámoló jóváhagyása, míg a Gt. 132.§ (1) bekezdése értelmében a tagot osztalék illeti meg. Kifejtette, az a körülmény, a 2009. április 23-i taggyűlés rendelkezett az osztalék kifizetéséről és felperes 2010. április 21-én az osztalék ráeső részét az ügyvezetőtől igényelte, alperes és felperes között nem hozott létre a közöttük fennálló társasági jogviszonytól független polgári jogi, kötelmi jogviszonyt, melyre kizárólag a Ptk. rendelkezései lennének alkalmazhatók, s ezen jogviszony csakis közös

megegyezéssel lenne módosítható. Kifejezett tiltó rendelkezés hiányában a taggyűlés nincs elzárva korábbi határozata megváltoztatásától, hatályon kívül helyezését, így osztalék fizetésére új határidőt is előírhat, de a kifizetést el is napolhatja, figyelemmel arra, az osztalék kifizetés határidejére a Gt. és a társasági szerződés sem tartalmaz rendelkezést. A kialakult bírói gyakorlat szerint a társasági határozat bírósági felülvizsgálata jogszerűségi kontrollt jelent, nem pedig gazdaságossági, célszerűségi kontrollt, ezért arra a következtetésre jutott, a határozat jogsértő volta a Ptk. 240.§-a alapján sem állapítható meg. E körben utalt az EBH 2009.1971. számon közzétett eseti döntésre.

Az ítélettel szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Fellebbezését 2011. október 20-án kiegészítette. Az ítélet megváltoztatását, a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva és részben megismételve hangsúlyozta, az eredeti taggyűlés időpontjához képest mindössze 30 perc különbséggel összehívott megismételt taggyűlés a Gt. kógens 142.§ (3) bekezdésébe és a társasági szerződés rendelkezésébe ütköző, az elsőfokú bíróság is osztotta ezen álláspontját. A nem szabályosan összehívott taggyűlésen hozott határozat nem lehet érvényes, e vonatkozásban téves az elsőfokú bíróság következtetése. Az elsőfokú bíróság által sem vitatottan a jegyzőkönyv nem felelt meg a szintén nem diszpozitív Gt. 146.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, ezért a határozatok meghozatalával kapcsolatos eljárás, szavazás, a határozatok tartalma tehát nem a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő formában, tartalommal nyert rögzítést, ebből következően a határozat szintén jogellenes. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság jelen perbeli tényállással megegyező tényállás, azonos jegyzőkönyvi hiányosságok alapján 23.G.40.258/2010. számú jogerős határozatában úgy foglalt állást a hiányosságok önmagukban is a társasági határozat hatályon kívül helyezését eredményezik. Utalt arra is, a Gt. 45.§ (1)-(2) bekezdése nem tesz különbséget alaki vagy tartalmi hiányosságok között, bármely jogsértés érvénytelenséget von maga után. A határozatok hitelességének alapja, hogy megfelelően rögzítésre kerüljön. Tévesen

jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, megállapítható a kellő szavazattal történt, egyhangú döntéshozatal, mivel ezt semmi nem rögzíti. Nem ismert, hogy a jelen volt hogyan szavazott, s mire alapozta az elsőfokú bíróság hogy tartózkodás és/vagy ellenszavazat nem volt. A szavazattöbbség sem állapítható meg kétséget kizáróan, erre vonatkozóan a bizonyítási szakban adat nem merült fel, magából a jegyzőkönyvből ilyen következtetés kétséget kizáróan nem vonható le. Változatlanul állította, az osztalékfizetés esedékességére irányadó a Ptk. 280.§ (1) bekezdése, ezáltal az osztalék megfizetésére felszólító levelével az osztalék követelését 2010. április 21-én lejárttá tette. A taggyűlés pedig a Ptk. 240.§ (1) bekezdésére tekintettel hozzájárulása nélkül nem dönthetett volna a követelése kifizetésének elhalasztásáról, még a taggyűlést megelőzően tájékoztatta az ügyvezetőt arról, a kifizetés elhalasztásához nem járul hozzá.

A Ptk. 4.§ (1)-(2) bekezdésére, 5.§ (1)-(2) bekezdésére utalva hivatkozott arra is, alperes a jóhiszeműség és a tisztesség alapelveit megsértve jár el, a taggyűlési határozat az osztalék kifizetésének elhalasztására irányuló jogát azzal visszaélve, annak rendeltetésével ellentétesen gyakorolja, kizárólag abból a célból, az osztalékhoz fűződő jogát csorbítsa. Alperes célja kizárólag a jogszerű követelése érvényesítésének jogellenes megakadályozása volt.

Fellebbezése kiegészítésében előadta, a Fővárosi Bíróságon folyt perben nem jogerős határozat született, a bíróság 11.G.41.550/2010/10. számú határozatával kötelezte alperest javára valamintjavára fejenként 1.335.538 forint osztalék, valamint járulékai megfizetésére. Mellékelte a hivatkozott ítéletet, melyben a bíróság kifejtette, az osztalék kifizetéséről döntő határozat nemcsak tagsági, hanem kötelmi igényt is keletkeztet a tagok részére osztalék követelésére. A tagok ezen jogosultságát a társaság további határozataival nem hatálytalaníthatja, mivel a kifizetésre rendelt osztalék összegével a kifizetésről szóló határozat után sajátjaként már nem rendelkezhet.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, valamint felperes másodfokú perköltségben marasztalását. Hangsúlyozta,

a rendes taggyűlés tekintetében a taggyűlés összehívása szabályszerű volt, a jegyzőkönyvből egyértelműen kitűnik a jelenlévő felek személye, az általuk képviselt szavazati jog mértéke, a meghozott határozat és annak indoka, s tekintve, az osztalék fizetésről a döntés egyszerű szótöbbséggel meghozható, a taggyűlés szabályszerűen határozott az osztalék kifizetésének elhalasztásáról is, különös tekintettel arra, a bank nem járult hozzá az osztalék kifizetéséhez.

Bejelentette, a fellebbezésben hivatkozott ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A gazdasági társaságok szervezetére, működésére, a szerveik által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatára a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) tartalmaz rendelkezést.

A 141.§ (1) bekezdése szerint a korlátolt felelősségű társaság legfőbb szerve a taggyűlés.

A taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a számviteli törvény szerinti beszámoló jóváhagyása is (141.§ (2) bekezdés a) pont).

A 131.§ (1) bekezdése határozza meg a társaság saját tőkéjéből a tagok javára a tárgyévi adózott eredményből, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített tárgyévi adózott eredményből teljesíthető kifizetés feltételeit.

A (3) bekezdés szerint az ügyvezetőnek írásban kell nyilatkoznia a taggyűlésnek arról, a kifizetés nem veszélyezteti a társaság fizetőképességét, a hitelezők érdekeinek érvényesülését.

A 132.§ (1) bekezdése értelmében a tagot a társaságnak a 131.§ (1) bekezdése szerint a felosztható és a taggyűlés által felosztani rendelt, a számviteli törvény szerint meghatározott tárgyévi adózott eredményéből, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített tárgyévi adózott eredményéből arányos hányad (osztalék) illeti meg.

A (2) bekezdés kimondja, a taggyűlés az osztalékfizetésről az ügyvezetőnek - ha a társaságnál felügyelőbizottság működik, a felügyelőbizottság által jóváhagyott - javaslatára, a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásával egyidejűleg határozhat.

A (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben meghatározott eredmény a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában a tagok között törzsbetét arányosan osztandó fel.

A Gt. az osztalék kifizetésére, annak határidejére kifejezett rendelkezést nem tartalmaz.

A 7.§ (1) bekezdése ugyanakkor kimondja, ha a Gt. valamely nyilatkozat megtételére vagy cselekmény elvégzésére határidőt nem állapít meg, a nyilatkozatot vagy a cselekményt haladéktalanul meg kell tenni.

A 142.§ (2) bekezdés úgy rendelkezik, a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat.

A (3) bekezdés szerint, ha a taggyűlés nem volt határozatképes, a taggyűlés és a megismételt taggyűlés között - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - legalább három, legfeljebb pedig tizenöt napnak kell eltelnie. Ilyen esetben a taggyűlés az eredeti napirenden szereplő ügyekben a jelenlevők által képviselt törzstőke, illetve szavazati jog mértékétől függetlenül határozatképes, ha a társasági szerződés másként nem rendelkezik.

A (4) bekezdés szerint a határozatképtelenség miatt megismételt taggyűlés összehívása az eredeti taggyűlés meghívójában megjelölt feltételekkel is történhet.

A 146.§ (1)-(2) bekezdése sorolja fel a taggyűlésről készítendő jegyzőkönyv alaki kellékeit, így a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a taggyűlés helyét és idejét, jelenlevőket és az általuk képviselt szavazati jog mértékét is.

A 45.§ (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat a Gt. vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik.

A 46.§ (2) bekezdése szerint a jogsértő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezi.

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, a Gt. az osztalék kifizetéséről szóló határozat meghozatalát a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utalja, és az osztalék kifizetését szigorú tőkevédelmi, hitelező érdekvédelmi szabályokhoz köti. A tag pedig a már kifizetni elrendelt osztalék ráeső részére, akár a határozat meghozatalát követően nyomban, a társasággal fennálló tagsági jogviszonya és az osztalék kifizetéséről rendelkező határozat alapján tarthat igényt, figyelemmel arra, a határozat a tagsági jogviszonyon túl, újabb kötelmi jogviszonyt a tag és a társaság között nem keletkeztet.

Abból következően pedig, az osztalék kifizetéséről történő döntés a taggyűlés hatáskörébe tartozik, s nincs olyan rendelkezés, mely szerint a társaság (taggyűlés) az osztalék tárgyában meghozott határozatához kötve lenne, a korlátolt felelősségű társaság legfőbb szerve nincs elzárva attól, hogy az osztalék kifizetéséről történő döntését megváltoztassa, a kifizetés esedékességét meghatározza, vagy a kifizetést határozatlan időre elhalassza.

Az adott ügyben felperes a korábbi taggyűlési határozattal már megszavazott osztalék kifizetésének elhalasztásáról rendelkező 2010. október 6-i taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes határozat jogsértő volta alapjául hivatkozott alaki és tartalmi kifogásait is helyesen ítélte meg.

Helyes álláspontra helyezkedett azzal, tekintve a sérelmezett határozat meghozatalára nem megismételt taggyűlésen került sor, nem volt jogi jelentősége annak, a megismételt taggyűlés miként került összehívásra.

Ügyszintén helyesen foglalt állást a tekintetben is, a jegyzőkönyv esetleges hiányosságai a határozatok érvényességére nem hatnak ki, e vonatkozásban a Fővárosi Ítéltábla is már más határozatában kifejtette ezzel egyező álláspontját (16.Gf.40.431/2009/4.). A jegyzőkönyvből egyébiránt egyértelműen kiolvasható, az alperes taggyűléséről, nem pedig megismételt taggyűléséről került felvételre, a

taggyűlésen pedig a törzstőke (leadható szavazatok) 80 %-a képviselve volt, így a társasági szerződésben a határozatképességhez és a határozathozatalhoz szükséges feltétel teljesült.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, miszerint a 2009. április 23-i taggyűlési határozat az osztalék igény tekintetében nem hozott létre a felperes és alperes között a tagsági jogviszonyon túl egy attól független olyan polgári jogi, kötelmi jogviszonyt, amelyre felperes alapozhatná felperes az osztalék igényét, s mivel az osztalék kifizetéséről kizárólagosan rendelkezni jogosult taggyűlés a fent kifejtettek szerint dönthetett a már megszavazott osztalék kifizetésének határozatlan időre elhalasztásáról, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, a határozat tartalmi okból sem jogsértő.

Tekintettel arra, a felperes által sérelmezett határozat nem jogsértő, az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, a taggyűlési határozat jogsértő volta alapjául a felperes a Ptk. 4.§ (1)-(2) bekezdése, 5.§ (1)-(2) bekezdése sérelmére a határozat felülvizsgálatára nyitva álló jogvesztő határidőn belül nem hivatkozott, ezért ezen fellebbezési előadása a Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglalt korlátokra tekintettel sem volt figyelembe vehető. Úgyszintén nem volt a taggyűlési határozat jogsértő voltának megítélése tekintetében jogi jelentősége az alperest osztalék kifizetésében marasztaló, jogerőre még nem emelkedett határozatnak sem. Minderre figyelemmel a felperes fellebbezésében előadottak sem eredményezhették az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2011. december 15.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző